

РЕШЕНИЕ

№ 4212

гр. София, 20.06.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 10.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **13088** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от Закона за здравето /ЗЗ/.

Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от управителя В. Р. И., срещу експертно решение № 0903 от зас. № 140/23.10.2017 г. на Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен при неспазване на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Твърди се, че не са били налице условията на чл. 6, ал. 1 от Наредбата за медицинската експертиза /НМЕ/, защото служителят не е бил временно неработоспособен, като подробно е описана фактическата обстановка от датата на трудовата злополука – 09.12.2016 г., до представянето от заинтересованата страна Е. В. на последния болничен лист от 22.05.2017 г. Жалбоподателят се позовава също така на изготвено експертно становище от доц. д-р А., в което са изложени основателни съмнения относно поставените диагнози на служителя, водещи до временна нетрудоспособност и експертните решения, които потвърждават издадените болнични листове. Претендира се от съда да постанови решение, с което да отмени експертното решение на НЕЛК.

Ответникът – НАЦИОНАЛНА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Претендира присъждане и на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованите страни – АГЕНЦИЯ ЗА ХОРА С УВРЕЖДЕНИЯ, РД „СОЦИАЛНО ПОДПОМАГАНЕ” - П., ТД на НОИ – П. и ТЕЛК при МБАЛ [фирма] - редовно призовани, не изпращат представители и не вземат становище по жалбата.

Заинтересованата страна – Е. В. А. – редовно призована, оспорва жалбата.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 10.12.2016 г. Е. В. А. е приета по спешност в МБАЛ [фирма], [населено място], след като е паднала по време на работа и контузила главата си и таза. Видно от приложената по делото епикриза лицето е постъпило в хирургично отделение на МБАЛ [фирма] на 10.12.2016 и е изписано на 20.12.2016 г. с диагноза: „S06.01 – Мозъчно сътресение, с открита вътречерепна травма. К. пелвис. К. коксе дextrа. Фрактура осис пубис синистра“. На 09.01.2017 г. на лицето Е. В. А. е издаден първичен болничен лист за временна неработоспособност № E20167741597 от МБАЛ [фирма], [населено място]. Болничният лист е подписан от д-р С. и д-р Т. – членове на специализирана ЛКК по хирургия, като в него е посочена диагноза на лицето – „Мозъчно сътресение, с открита вътре черепна травма“. На лицето са предоставени 41 дни отпуск по болест – от 10.12.2016 г. до 19.01.2017 г., с режим на лечение – домашен – амбулаторен. Впоследствие на лицето е издаден на 30.01.2017 г. болничен лист № E20178151850 – продължение, с диагноза „Мозъчно сътресение“, от Медицински център [фирма] за 30 дни отпуск по болест – от 20.01.2017 г. до 18.02.2017 г.

На 21.02.2017 г. на Е. А. е издаден болничен лист за временна неработоспособност № E2016 70211763 – продължение, от [фирма], Специализирана ЛКК по ортопедия и травматология. Болничният лист е подписан от д-р Ч. и д-р С., като в него е посочена диагноза на лицето – „Счупване на пубиса /срамна кост/“. На лицето са предоставени 30 дни отпуск по болест – от 19.02.2017 г. до 20.03.2017 г., с режим на лечение – домашен – амбулаторен. Така издаденият болничен лист е обжалван пред ТЕЛК от [фирма] - осигурител на освидетелстваното лице Е. А. и от ТП на НОИ – С. град.

С експертно решение № 1219 от зас. № 063/17.05.2017 г. ТЕЛК за Общи заболявания при МБАЛ [фирма], [населено място], е потвърдила болничен лист № E2016 7021763 и е приела, че същият е издаден законосъобразно, поради наличие на обективни данни, доказващи основанието за издаването му. Жалбоподателят е обжалвал решението на ТЕЛК пред НЕЛК. Във връзка с тази жалба НЕЛК приема, въз основа на представената медицинска документация, експертно решение № 0903 от зас. № 140/23.10.2017 г., с което потвърждава експертното решение на ТЕЛК и болничен лист № E2016 7021763. В мотивите на решението на НЕЛК – Специализиран състав по ортопедични болести, е посочено, че лицето има издаден болничен лист № E2016 7741597 от 10.12.2016 г. до 19.01.2017 г. за 11 дни стационарни дни и 30 дни домашен отпуск, с диагноза: „Мозъчно сътресение“, като за периода на временната неработоспособност по този болничен лист счупването на ос пубис – долно рамо, без разместване, би следвало да е срастнало. В експертното решение се сочи още, че от

медицинското досие на лицето не става ясно от 19.01.2017 г. до 19.02.2017 г. с каква диагноза е оправдана временната неработоспособност, като впоследствие е издаден и процесния болничен лист за периода от 19.02.2017 г. до 20.03.2017 г. с диагноза: „Счупване на ос, пубис“. Националната експертна лекарска комисия приема по отношение на този болничен лист, че независимо от това, че за този период е настъпило срастване на счупването на ос пубис, то все още може да са налице болки и функционален дефицит при движения, поради и което потвърждава болничен лист № E2016 7021763.

Като доказателство по делото е прието и цялото медицинско досие на лицето Е. В. А., въз основа на което е издадено и оспореното експертно заключение.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и приета съдебно-медицинска експертиза. Въз основа на приложената по делото медицинска документация вещото лице д-р Д. К. – ортопед-травматолог, е констатирало, че първоначалният документ, в който се посочва диагнозата „Фрактура осис пубис синистра“, е в епикризата на МБАЛ [фирма], въз основа на направени рентгенови снимки на таза, черепа и лумбалните прешлени, като после автоматично е прехвърлена тази диагноза и в останалите документи на ЛКК, ТЕЛК и НЕЛК. Според вещото лице в последващи рентгенови снимки от 23.01.2017 г. и 04.07.2017 г. /стр. 124, стр. 40 от делото/, МРТ от 13.04.2017 г. /стр. 120 от делото/, КТ на тазови кости от 06.06.2017 г. /стр. 73 от делото/, разчетени от рентгенолог, както и в приложения амбулаторен лист от преглед при специалист – ортопед, от 17.02.2017 г., не се установява и не се отбелязва наличието на диагнозата „Счупване на пубиса“, а вместо това се установяват други съпътстващи диагнози в областта на лумбалните прешлени – „Л., некомпенсирана сколиоза“ и „Многоетажна дискова болест, с широка медианна дискова херния на Л4 – Л5“. Съгласно заключението на вещото лице процесният болничен лист е издаден за 30 дни домашен отпуск за диагноза „Счупване на пубиса“ или 70 дни след трудовата злополука, като тези 30 дни за домашно лечение на спорната фрактура на лявата пубисна кост на таза по никакъв начин не обуславя временната нетрудоспособност на пострадалата Е. А., поради факта, че по медицински показания, дори и е да е съществувала такава фрактура, то тя ще е зараснала напълно, без съпътстващи симптоми, за посочения в болничния лист времеви период. Вещото лице счита, че описаните в медицинските документи симптоми се покриват с доказаните придружаващи заболявания в областта на лумбалните прешлени.

Така изготвената и приета по делото съдебно-медицинска експертиза е оспорена от заинтересованата страна А. и по нейно искане е допусната повторна комплексна съдебно-медицинска експертиза. Съгласно заключението на вещите лица д-р В. В. и д-р Б. Б. – ортопед-травматолози, описаната в болничен лист № E2016 7021763 от 21.02.2017 г. диагноза е „Счупване на пубиса /срамна кост/“, като в епикризата на ИЗ 12897/2016 г. от МБАЛ [фирма] има следното описание на рентгенова снимка на таз: счупване на долния клон на лявата пубисна кост, без дислокация. Вещите лица, при разглеждане на копие на диск с рентгенови снимки от 09.12.2016 г. на череп, таз и лумбални прешлени, са установили, че не се наблюдават убедителни данни за счупване на пубиса, а се наблюдава сянка в същата зона, която по скоро се интерпретира като наслоена кожна гънка върху образа на костта. В подкрепа на това си твърдение вещите лица сочат, че на последващи образни изследвания – рентгенови снимки от 23.01.2017 г. на таз и лумбални прешлени; ЯМР от 13.04.2017 г. –

многоетажна дискова болест; КАТ на таз от 06.06.2017 г., не се описват и визуализират травматични промени, които биха могли да бъдат следствие на счупване на пубиса. Според вещите лица описаната диагноза не обуславя временна неработоспособност на лицето за времето на издаване на процесния болничен лист.

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в 14-дневния преклузивен срок. Видно от приложената по делото куриерска разписка жалбоподателят е уведомен за оспореното в настоящото производство експертно решение на 02.11.2017 г., съгласно поставен върху нея вх. № АС-651/02.11.2017 г.

Разгледана по същество, след проверка на административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е основателна по следните съображения:

Обжалваното в настоящото производство експертно решение № 0903 от зас. № 140/23.10.2017 г. на НЕЛК е постановено от компетентен административен орган по смисъла на чл. 103, ал. 2 от ЗЗ във връзка с чл. 3, ал. 1 НМЕ и чл. 49, ал. 1 от Правилника за устройството и организацията на работа на органите на медицинската експертиза и на регионалните картотеки на медицинските експертизи /П./ - специализиран състав по ортопедични болести, определен съобразно водещата диагноза. Административният акт е издаден и в установената от закона форма, както и при спазване на административно-производствените правила. Съдът споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган. От приетите по делото писмени доказателства се установява, че с писмо рег. № НЕЛК-ИЗХ-18208/28.09.2017 г. на НЕЛК жалбоподателят, както и всички заинтересовани страни по делото, са били уведомени за образуването в НЕЛК административно производство по чл. 112 от ЗЗ против експертно решение № 1219/17.05.2017 г. на ТЕЛК, постановено на лицето Е. А.. Видно от съдържанието на цитираното писмо с него е уведомено и лицето Е. А. да се яви на преглед в НЕЛК на 23.10.2017 г. на основание чл. 50, ал. 2 от П. /отменена разпоредба, но приложима към датата на постановяване на оспореното решение/.

Настоящият съдебен състав намира обаче, че процесното експертно решение е постановено в противоречие с приложимите материално-правни норми и в този смисъл се явяват основателни наведените от жалбоподателя доводи. Съгласно чл. 6, ал. 1 от НМЕ временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантинен член от семейството; належащо придружаване на болен член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина; бременност и раждане; гледане на здраво дете, върнато от детско заведение поради карантина в заведението. Разпоредбата на ал. 2 на чл. 6 от НМЕ предвижда, че отпускът поради временна неработоспособност се оформя с болничен лист по образец, утвърден с акт на Министерския съвет по чл. 103а от ЗЗ. В процесния случай спорен между страните е само въпроса доколко здравословното състояние на заинтересованата страна Е. А., към момента на издаване на оспорения болничен лист № Е2016 7021763, е обосновавало установената с този болничен лист временна

неработоспособност за периода от 19.02.2017 г. до 20.03.2017 г. Доколкото този въпрос е от медицинско естество, то съдът изцяло кредитира приетите по делото две – единична и комплексна, съдебно-медицински експертизи, като компетентно и обективно изготвени от вещи лица – специалност „Ортопедия и травматология”. Видно от заключенията на вещите лица, изготвени въз основа на приложената по делото медицинска документация, описаната в процесния болничен лист диагноза не обуславя временна неработоспособност на лицето за времето на издаване на процесния болничен лист. Съгласно заключението на вещото лице д-р К. процесният болничен лист е издаден за 30 дни домашен отпуск за диагноза „Счупване на пубиса“ или 70 дни след трудовата злополука, като тези 30 дни за домашно лечение на фрактура на лявата пубисна кост на таза по никакъв начин не обуславя временната нетрудоспособност на пострадалата Е. А., поради факта, че по медицински показания, дори и е да е съществувала такава фрактура, то тя ще е зараснала напълно, без съпътстващи симптоми, за посочения в болничния лист времеви период. По същия начин и в заключението на вещите лица д-р Б. и д-р В., се сочи, че при разглеждане на копие на диск с рентгенови снимки от 09.12.2016 г. на череп, таз и лумбални прешлени, не се наблюдават убедителни данни за счупване на пубиса, а се наблюдава сянка в същата зона, която по скоро се интерпретира като наслоена кожна гънка върху образа на костта, както и в последващи образни изследвания – рентгенови снимки от 23.01.2017 г. на таз и лумбални прешлени; ЯМР от 13.04.2017 г. – многоетажна дискова болест; КАТ на таз от 06.06.2017 г., също не се описват и визуализират травматични промени, които биха могли да бъдат следствие на счупване на пубиса. От заключението на вещото лице д-р К. се установява още, че са налице по отношение на заинтересованата страна Е. А. други съпътстващи диагнози в областта на лумбалните прешлени – „Л., некомпенсирана сколиоза“ и „Многоетажна дискова болест, с широка медианна дискова херния на Л4 – Л5“, като описаните в приложените по делото медицински документи симптоми се покриват с тези придружаващи заболявания в областта на лумбалните прешлени. В съответствие със заключенията на вещите лица, както и след съвкупната преценка на събраните по делото писмени доказателства, може да се направи категоричния извод, че описаната в болничен лист № Е2016 7021763, издаден на 21.02.2017 г., диагноза не обуславя състояние на временна неработоспособност на лицето Е. А. за периода, за който е издаден и това от своя страна обуславя незаконосъобразност на процесното експертно решение и основателността на наведените от жалбоподателя доводи в тази връзка. Предвид гореизложеното настоящият съдебен състав намира, че обжалваният административен акт е постановен при противоречие с материално-правните разпоредби – основание за отмяна по чл. 146, т. 4 от АПК. Експертното решение на НЕЛК следва да бъде отменено, като поради това, че е налице специфика в експертните решения на НЕЛК, които освен административни актове, в случая съдържат в себе си и експертиза на временната неработоспособност /в този смисъл решение № 15076/05.12.2018 г. на ВАС по адм. дело № 6286/2018 г., VI отд./, то съдът следва да върне преписката на административния орган, при условията на чл. 173, ал. 2 от АПК, за произнасяне по същество в съответствие с разпоредбите на НМЕ и при съобразяване на заключенията на вещите лица по приетите по делото две съдебно-медицински експертизи.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд –

София град, 24-ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от управителя В. Р. И., експертно решение № 0903 от зас. № 140/23.10.2017 г. на Националната експертна лекарска комисия.

ВРЪЩА административната преписка на НАЦИОНАЛНАТА ЕКСПЕРТНА ЛЕКАРСКА КОМИСИЯ за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото съдебно решение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: